

Com passen les Vaco

L'Alcalde, un conseller, un sindicalista, un estudiant de «Plaça Gran» i un pagès, ens expliquen

De les respostes rebudes, en trobareu algunes «molt prudentes» i lacòniques com la del Sr. Alcalde que contrasta amb la nota humorística i optimista d'Enric Garrell que li agradaria tenir un llac en el sot. D'altra banda en «Papitu» Saborit aprofita l'avinentsa per a denunciar la manca d'espais verds.

Rafel Ballús

Alcalde

—Quatre.

—Jo em quedaré a Granollers, però intentaré que la família pugui gaudir d'uns dies de vacances.

—A la muntanya.

—Poesia.

—Sí, perquè es pot gaudir més dels fills.

—Passejar per la muntanya.

—Depèn.

—???

Oriol Montaña

Conseller

—Som onze i el pressupost és el lloguer d'un apartament a la platja.

—La major part del temps la passem al Vallès i aproximadament un mes a al platja. Encara que jo fa més de vint-i-cinc anys que no he fet un mes seguit de vacances.

—La anterior contesta.

—Clàssics, llatins i grecs.

—A casa meva hi ha bastant dispersió.

—Després de fer esport tota la vida, als cinquanta anys la major aptitud que em queda és prendre el sol i fer alguna excursió amb fins gastronòmics.

—Depèn de les colònies. Alguns hi van.

—Suprimir el trànsit rodat i canviar el clima.

Josep Saborit

Ebanista

—Som quatre, matrimoni i dos fills. Cap diner. Els fills cobreixen despeses amb els seus sous.

—Ens quedem. Els fills surten, poc o molt.

—Els fills sembla que prefereixen el mar. Jo preferiria la muntanya.

—Els dies que pugui fer vacances, procuraré llegir llibres lleugers, amables i relaxants, que tingui al meu abast.

—No. Però és un parèntesi síquicament bo. Prepara per la propera etapa de convivència familiar i de treball.

—Ja no. En En tinc prou amb l'esforç físic del treball manual.

—Sí, així s'acostumen a conviure d'una manera comunitària. Sortir de la rutina familiar els és font d'experiència.

—Tot. La seva situació geogràfica i climàtica la fa físicament incòmoda. La seva estratificació socio-econòmica, dificulta la pràctica del lleure compartit. Adhuc la seva distribució urbana i viària contribueix a agreujar la incomoditat. La seva forma allargassada amb nuclis de composició social molt concrets i divergents, la seva manca d'espais verds prop d'aquests nuclis, el seu allunyament dels espais naturals (boscos, prats, fonts) on esplaiar-se ho corroboren. Cal tenir cura que el creixement urbà no agreugi la situació.

Roser Miró i Roura

Mestressa

—Aquest any som per primera vegada tres i el pressupost depèn de sí podem marxar.

—Ens agradaria sortir.

—Ens agradaria anar a les Illes, però l'assumpte no està del tot clar, doncs no sabem com hi anirem depèn dels bitllets.

—No crec que en pugui llegir gaires doncs el nou membre de la nostra família no ens deixarà massa temps, però si pogués intentaria llegir alguna cosa sobre urbanisme.

—Aquest any almenys crec que sí, doncs serà ideal per la coneixença del nou membre de la família.

—La natació però només a l'estiu.

—Quan sigui l'hora ja m'ho plantejaré.

—Crec que hi falta quasi de tot, podríem dir espai verds, places, un teatre per desenvolupar els intents que es fan a la ciutat sobretot a l'estiu que és quan es podrien fer moltes coses.

Enric Garrell i Homs

Estudiant de Medicina

—Actualment som cinc, a més de sir Louis i el gat.

El pressupost, d'acord amb les Corts Casolanes, ascendeix aquest any a un 151.146 % del pressupost general, dir-ho en números concrets em sembla indiscret).

—Ara que els nens ens hem fet grans, cadascú escolleix. Jo sempre que puc faig un tomb per l'estranger, així aquest any penso anar a Euskadi.

—A mi, particularment, m'agrada tenir el clatell en herba fresca i els peus en remull.

—A part de coses d'estudi, alguna cosa de cosmologia, H. Miller, Anais Nin, Bukowsky i quan tingui ganes de riure el Woody Allen, la Mafalda i la Constitució.

—A casa com que tothom llaura pel seu cantó, és precisament durant les vacances quan menys vida familiar es fa. Ara bé, és probable que en altres famílies passi a l'inrevés i sia aquesta època de l'any quan s'estableix més comunicació entre els membres (pensant, sobretot, que si els fills no claudiquen a les vacances familiars, es queden sense).